

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

**ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

**РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ:
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД**

*Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
за міжнародною участю*

28 жовтня 2016 року

Одеса – 2016 – Odessa

УДК 351:342.5(061.3)

Р 45

ББК 67.301я73

Редакційна колегія:

Іжа М. М. – д.політ.н., проф.

Ахламов А. Г. – д.е.н., проф.

Балабаєва З. В. – д.філос.н., проф.

Безверхнюк Т. М. – д.держ.упр., проф.

Колісніченко Н. М. – к. держ.упр., доц.

Корвецький О. Д. – к.мед.н., доц.

Красностанова Н. Е. – к.е.н., доц.

Кривцова В. М. – к.і.н., доц.

Марущак В. П. – д.держ.упр., проф.

Надолішній П. І. – д.держ.упр., проф.

Пахомова Т. І. – д.держ.упр., проф.

Пігарєв Ю. Б. – к.ф.-м.н., доц.

Попов С. А. – д.держ.упр., доц.

Приходченко Л. Л. – д.держ.упр., проф.

Саханенко С. Є. – д.держ.упр., проф.

Свірін М. Г. – к.політ.н., доц.

Якубовський О. П. – к.і.н., проф.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Одеського регіонального інституту державного управління
НАДУ при Президентіві України.
Протокол № 206/8-8 від 18 жовтня 2016 року.

Р 45 **Реформування** публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. за міжнар. участю. 28 жов. 2016 р. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2016. – 428 с.
ISBN 978-966-394-082-3

Матеріали публікуються в авторській редакції

ББК 67.301я73

ISBN 978-966-394-082-3

© ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України, 2016.

БІЛОУСОВ ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ

професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету, професор кафедри політології Одеського національного політехнічного університету

ПОЛІТИЧНЕ РІШЕННЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розглядається проблема політичного рішення як головного моменту політичного процесу.

Ключові слова: *політика, політичне рішення, політичний процес.*

Всі види людської діяльності мають спільні риси й пов'язані із культурою, хоча кожний з них має свої власні особливості. Така оцінка стосується і політики. Вона є неперервним процесом, який точиться у людському суспільстві, тісно пов'язаний з історичним процесом і зачіпає інтереси кожного індивіда, кожної групи та верстви у цьому суспільстві.

Особливістю будь-якої форми політичної діяльності, серцевиною усього процесу політичного функціонування, що забезпечує виконання політичною системою її головних функцій, є прийняття і реалізація політичних рішень. Рішення є засобом узгодження інтересів, розв'язання назрілих проблем суспільства. Від їх якості залежить сила і ефективність влади, успіх її регульовальної діяльності.

Політичне рішення – свідомий вибір одного з не менш двох можливих варіантів політичної дії.

Політичне рішення як момент політичного процесу і як продукт діяльності певних політичних суб'єктів (насамперед керівних центрів) виступає у двох іпостасях. Для тих, хто його приймає, рішення є усвідомленим вибором напряму і способу дії, а для тих кому воно адресоване, рішення є директивною вказівкою, яку належить виконувати.

Політичне рішення завжди постає перед нами як факт, що стався, незалежно від того, чи було воно проведене у життя, чи ні. Однак воно, як і будь-який результат людської діяльності являє собою останню стадію, останній етап певного ланцюга, послідовності, «сходів» подій (дій), кожна з яких викликана певними причинами. Прикладом політичних рішень можуть бути закони, накази, розпорядження, постанови тощо. Вони бувають: загальнодержавні, регіональні та місцеві; колегіальні та одноосібні; стратегічні і тактичні. Існують також оперативні рішення, що їх приймають задля розв'язання якихось гостроактуальних поточних проблем. Взагалі, політичний процес можна розглядати як сукупність політичних рішень.

Залежно від впливу на політичну систему політичні рішення можуть бути функціональними або дисфункціональними. Перші стабілізують існуючі відносини, а другі навпаки – порушують їх рівновагу. З деяких важливих питань рішення узагалі не приймається і тоді інтереси певних груп не задовольняються.

Підготовка та прийняття політичного рішення є складним процесом, що складається з ряду елементів, які можна назвати стадіями або етапами:

1. постановка або виявлення соціальної проблеми, що вимагає рішення;
2. формулювання можливих альтернатив вирішення проблеми;
3. обговорення або порівняльний аналіз існуючих альтернативних рішень;
4. прийняття рішення, тобто вибір оптимальної альтернативи в якості плану дії.

Процес прийняття рішення має власні суб'єкти. Ними виступають безпосередньо індивіди, громадяни, члени громадських організацій або їх представники у виборних органах влади, політичні, професійні та інші громадські організації до компетенції яких, у відповідності до конституції або статуту, входить розробка та прийняття рішення.

Політичні рішення можна розподілити за типами:

1. закони та постанови вищих органів влади;
2. рішення місцевих органів влади;
3. рішення, прийняті безпосередньо громадянами;
4. рішення вищих органів політичних партій та громадських організацій;
5. рішення місцевих органів політичних партій та громадських організацій.

Різні типи політичних рішень характеризуються різним рівнем інтеграції соціальних інтересів. Завданням політичного рішення, що приймається на самому вищому рівні у системі влади є гармонізація різнорідних класових та групових інтересів, загально соціальних, у той час коли рішення місцевого рівня складаються з поєднання локального класового інтересу з загально соціальними, тобто є взаємопов'язаними.

Політичні рішення є проявом та результатом волевиявлення людей та суспільства, їхньої життєтворчості та засобом реалізації суспільних та групових прагнень, що пов'язані із типом культури, перш за все політичної, яка притаманна тому чи іншому суспільству.

БОТВИНОВ РОСТІСЛАВ ГЕОРГІЙОВИЧ

*докторант кафедри філософії соціології державного управління
ДРІДУ НАДУ при Президентові України, к.ю.н.*

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ В УКРАЇНІ

Конституція України у ст. 1 проголошує її правовою державою. Однією з найважливіших основ цієї держави є верховенство права, яке закріплене у ст. 8 Конституції. Реалізація цього конституційного положення зумовлює необхідність дослідження особливостей реалізації правоохоронних функцій держави.

На сучасному етапі в нашій країні й у світі відбулися значні військово-політичні й соціально-економічні зміни, які істотно вплинули на стан національної безпеки України й вимагають розробки й реалізації принципово нових підходів до реалізації правоохоронної функції держави в умовах суспільних реформ в Україні.